

det da være Kvinderne. Derfor beklager jeg særlig, at jeg ikke har det ærede 4de Medlem for 2den Kreds med mig.

Dette ærede Medlem spurgte mig vedrørende en Artikel i Regeringsbladet „Social-Demokraten“, om jeg billigede, at Regeringsbladet havde forvrænget nogle Udtalelser — saa vidt jeg forstod af min Forgænger i Embedet. Det er lidt vanskeligt at udtale sig om et Spørgsmaal, man ikke kender. Jeg har formodentlig nok læst denne Artikel, det vil sige læst i den Betydning, hvori jeg har Tid til at læse Aviser: man farer en hel Del igennem. Jeg maa indrømme, at mit Kendskab til Forvrængelser er steget betydeligt i de senere Maanedes, og det er maaske en af Grundene til, at jeg ikke har bidt Mærke i den omhandlede Artikel. Hvis det ærede Medlem vilde have, at jeg skulde udtale mig om denne Artikel, saa maatte det ærede Medlem i hvert Fald have sagt, hvad der stod i den. Men i øvrigt maa jeg i al Almindelighed sige, at jeg er ikke Redaktør af noget Blad, heller ikke af Regeringsbladet, og at spørge mig herfra, om jeg billiger en Forvrængning, det betragter jeg nærmest som en Fornærmelse.

Det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Nygart) var inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der blev lavet Partipolitik paa denne Sag. Jeg forstod ikke det ærede Medlem saaledes, at jeg skulde have Andel i noget Forsøg paa at lave Partipolitik, men jeg kan forstaa, om man maaske fra Sider, der staar mig nær, kunde faa det Indtryk, at der var ved at komme lidt Partipolitik ind i Sagen. Naar man erindrers Udgangspunktet: at jeg er gaaet nøjagtigt den Vej, som jeg fra politiske Modstanderes Side blev anmodet om at gaa, at jeg har faaet udtrykkeligt Tilsagn fra Partiformændene i begge Ting, og man saa derefter ser en voldsom Pressekampagne og en voldsom Kampagne mod det, jeg har foreslaaet, ogsaa her i Rigsdagen, navnlig i Folketinget, saa kan jeg forstaa, om man fra min Side spørger: Hvad er det, der ligger bagved alt dette? Hvorfor bliver denne Sag pludselig af saadanne Dimensioner, medens man oprindeligt gav Ministeren Tilsagn om at gennemføre dette Forslag paa det givne Grundlag og at gennemføre det relativt hurtigt? Men selv har jeg ikke i mindste Maade talt om Partipolitik.

Naar det ærede tingvalgte Medlem var saa betænkelig ved at gaa den af Flertallet i Folketinget og af mig anbefalede Vej under Hensyn til, at dette Forslag i Folketinget kun havde samlet 86 Stemmer mod 41, maa jeg rigtignok sige, at i hvert

Fald den nuværende Regering sidder under saa vanskelige Forhold, at hvis vi altid kan møde op med et Flertal, der forholder sig som 86 til 41, vil jeg føle mig ganske overordentlig lykkelig og tilfreds. Det forekommer mig ogsaa, at naar det ærede Medlem ser, hvorledes Stillingen i Folketinget var, naar han endvidere ser, at man der vedtog Forslaget, uden at nogen stemte imod, selv om der ganske vist blev henvist til Landstinget, og naar han endelig ved, at jeg med Hensyn til den anvendte Fremgangsmaade ogsaa har Sagkundskaben med mig, skulde det ærede Medlem se lidt mere paa Hensynet til det Flertal i Folketinget, det har vedtaget Lovforslaget, end paa Hensynet til Mindretallet, saa meget mere, som det vil være meget vanskeligt at komme en anden Vej, som Flertallet, i hvert Fald en stor Del af dette, ikke kan anse for fyldestgørende.

Til det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) vil jeg endelig sige, at det er naturligvis rigtigt — det er jeg ikke i fjerneste Tvivl om og har ogsaa indrømmet —, at Kærnen i Umyndiggørelse i al Almindelighed er gennem en Værge at skabe den umyndiggjorte en Bistand, og at det derfor i Almindelighed vilde være mærkeligt, om Værgen skulde optræde mod sin Myndling. Men dette forhindrer jo ingenlunde, at man i de særlige, her givne Undtagelsestilfælde, hvor der er Tale om at underkaste vedkommende Frihedsberøvelse, Tvangsindlæggelse og Tilbageholdelse, beskikker en Værge med et noget andet Formaal, og det er i hvert Fald en Fordel for vedkommende at have en Værge beskikket, og at *den* Vej bliver betraadt, og at ikke den straffetretlige Vej bliver betraadt, hvor han ikke har det Værn, som en Værge under alle Omstændigheder vil være, ogsaa under Sagens senere Gang, under Interneringen. Til ham vil han stadig kunne henvende sig, og Værgen vil kunne varetage hans Interesser, ogsaa hvis der senere skulde blive Tale om at ophæve Interneringen.

Nygart: Jeg har aldrig sagt, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet vilde have indført Straf i Stedet for Indespærring overfor utilregnelige Personer. Det ærede Medlem maa have misforstaaet mig. Det, jeg sagde, var, at den ærede Ordfører nævnte som Anbefaling for Lovforslaget, at vi trænger haardt til at faa Bestemmelser om Internering; vi ser Dag for Dag Forbrydere gentage deres Forbrydelser, blive straffet, komme ud, begaa nye Forbrydelser og komme i Fængsel igen. Saaledes opfattede